

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/247/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617203960
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617203960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: Z. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. II/XX, W., zast. JUDr. Vladimír Sidor, advokát, Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 750,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/79/2017 - 92, zo dňa 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 750,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 750,- eur od 26.10.2016 až do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni sa priznáva od žalovaného náhrada trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok vo výške 105,- eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Námietku miestnej nepríslušnosti súdu vznesenú žalovaným súd nepovažoval za dôvodnú, súd na ňu v zmysle § 42 CSP neprihliadol. Odkázal na ust. § 19 písm. d) CSP a § 290 CSP. Ide o spotrebiteľský spor, kedy popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom. Bezdôvodné obohatenie ako také síce je samostatným inštitútom, avšak jeho vznik a celkové posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu vyplýva zo spotrebiteľského charakteru zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Bezdôvodné obohatenie je posudzované iba ako dôsledok porušenia povinnosti žalovaného vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy.

3. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobkyňa uplatnila svoj nárok z titulu bezdôvodného obohatenia od žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli dňa 12.11.2013 a bola označená ako Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200062557. Na uvedenú zmluvu sa vzťahujú ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 cit. zákona), čo tento zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11 ods. 1 cit. zákona). Pokiaľ sú súdom vytýkané chýbajúce náležitosti uvedené len v tzv. Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nemožno to považovať za písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ani zmluvu obsahujúcu náležitosti tak, ako to predpokladá § 9 zákona

č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V písomnom vyhotovení zmluvy sa nenachádza termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (je uvedený len v oznámení, a to 14-ty deň). Spotrebiteľ musí mať všetky ustanovením § 9 ods. 2 cit. zákona vyžadované náležitosti zmluvy k dispozícii v čase uzatvárania zmluvy, t.j. v čase, kedy ju sám podpisuje. Taktiež zmluva v časti úroku vo výške 70,01 % z úveru je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, a je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Požiadavka zaplatiť poplatok 215,75 eur (takmer 15 % z úveru) z titulu „Dohody o poskytnutí služby“ uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorá je uvedená v bode 8. zmluvy o úvere, a mala spočívať v tom, že žalovaný umožní žalobkyni v budúcnosti odložiť splatnosť 3 splátok, predstavuje neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku.

4. Nadväzne súd nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1 750,- eur posudzoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451, § 457 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami nebolo sporné, že z poskytnutého úveru 1 500,- eur žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3 375,54 eur, z toho do podania žaloby sumu 3 214,80 eur. Žalovaný je tak povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v rozdiel zaplatenej sumy a poskytnutých peňažných prostriedkov. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, teda žalobkyni priznal z titulu bezdôvodného obohatenia žalobcu sumu 1 750,- eur ako žalobkyňa žiadala žalobným návrhom. Súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania z prisúdenej sumy v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka od 26.10.2016 do zaplatenia. Žalobkyňa preukázala, že predžalobnou výzvou zo dňa 13.05.2016 sa obrátila na žalovaného a žalovaný dňa 26.10.2016 oznámil negatívne stanovisko v predmetnej veci. Preto najneskôr tento deň sa žalovaný dozvedel, že je povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobkyni. Počiatok omeškania žalovaný ani nenamietal.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Podľa výsledku konania uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj súdny poplatok podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, pretože žalobkyňa bola v konaní od platenia poplatku oslobodená podľa § 4 ods. 2 písm. za) cit. zákona.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok okresného súdu odvolací súd zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a žalovanému prizná náhradu trov konania.

7. Namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávnych záverov a následného nesprávneho posúdenia veci. Žalovaný rozporuje záver súdu, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je súčasťou zmluvy o úvere. Okrem posúdenia, že uvedená listina nie je podpísaná zo strany dlžníka, sa v rozsudku neuvádza žiadne relevantné posúdenie a dôvody, na základe ktorých predmetné oznámenie netvorí súčasť zmluvy ako takej. Právny poriadok výslovne predpokladá, že časť zmluvy môže byť určená napr. aj odkazom na obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). Časť zmluvy môže byť tvorená aj prílohami alebo listinami, ktoré ani nemusia byť podpísané a napriek tomu tvoria súčasť zmluvy. V danom prípade je zmluva o úvere tvorená ustanoveniami na listine označenej ako Zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Poukazuje na rozsudok KS v Prešove, ktorý vo veci sp. zn. 13Co/111/2014 prijal záver, že v zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní predstavuje zároveň oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. V danom prípade oznámenie vychádza z obsahu zmluvy a zmluvných dojednaní. Z nich vyplýva, že údaj o konečnej splatnosti úveru je určený podľa čl. 4., ods. 4.5., rovnako aj termín splátok. Žalovaný preto napáda aj záver súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona č. 129/2010 Z. z..

8. Žalovaný taktiež tvrdí, že dohodnutá výška úrokov nie je v rozpore s dobrými mravmi k akému záveru dospel súd. Predmetná zmluva bola uzatvorená v roku 2013, teda sa riadi režimom Obchodného zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo zavedené až zákonom č. 102/2014 Z. z. účinným od 1.4.2015. Na uzavreté zmluvy sa preto môžu použiť len tie normy Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2013 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka v prípade úverovej zmluvy podľa zákona nie je možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so

zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom. Samotná výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy upravená v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Zákonodarcu reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Odplata je regulovaná podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Odplata na finančnom (nie bankovom trhu) bola v rozhodnom období 46,06 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. (viď. súhrnné informácie o novoposkytovaných spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. kvartál 2013). Súd otázku neplatnosti úrokov posúdil predčasne, na základe nesprávnych údajov a nesprávnej právnej normy. Toto pochybenie má priamy dosah na rozhodnutie vo veci samej.

9. V rozsudku chýba dôkazná skutočnosť o značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, záver súdu spochybňujúci uzavretie Dohody o poskytnutí služby a o tom, že žalobca si jej uzavretie nevymienil, nie je dôvodný.

10. Žalobkyňa navrhla rozsudok potvrdiť z vecne správnych dôvodov. Uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, presvedčivo odôvodnený, sledujúci prevládajúcu názorovú líniu rozhodovacej praxe súdov SR v podobných veciach.

11. Okresný súd správne ustálil, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je súčasťou zmluvy. Aj v zmysle rozhodnutia súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, konkrétne body 39, 40, 41, 44 a 45 v spojení s bodom 26 rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že „nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. Potom, ak zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje na platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu, pričom v tejto podobe musia byť obsiahnuté všetky jej náležitosti, v zmysle aktuálnej judikatúry slovenských súdov (ako aj Súdneho dvora) je podmienka písomnosti, a teda platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. uvedenia podstatných náležitostí do zmluvy, splnená len vtedy, ak je osobitne podpísaná zmluvnými stranami. NS SR v uznesení zo dňa 30.11.2011 sp.zn. 2 Cdo/245/2010, vyslovil názor, že ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté - ak im zákon povinne ukladá písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Uvedený názor je aplikovateľný aj v danom prípade.

12. Správny je aj názor súdu v časti označenia úrokovej sadzby za odporujúcu dobrým mravom. Hoci bola zmluva uzatvorená v roku 2013, nič to nemení na skutočnosti, že spadá pod režim Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (viď. rozhodnutie NS SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014).

13. Žalovaný napáda závery súdu o neprijateľnosti Dohody o poskytnutí služby, pričom tvrdí, že závery súdu sú predčasne a neúplné. Súd celkom jasne a zrozumiteľne poukázal na neprijateľnosť tejto dohody, pričom poukázal aj na iné rozhodnutia súdov SR. Súd správne poukazuje na to, že „služby“ vyplývajúce z dohody sú spotrebiteľovi vnútené, o ktoré spotrebiteľ vôbec nepožiadaval a v skutočnosti mu neboli ani dodané. Taktiež prostredníctvom dohody žalovaný umelo znižuje výšku poskytnutého úveru, z čoho následne vyplýva aj podhodnotenie výšky RPMN. Dohoda nebola individuálne dojednaná, túto skutočnosť žalovaný v konaní nepreukázal, samotný podpis nie je dôkazom individuálneho dojednania. V tejto súvislosti poukazuje žalobkyňa na viaceré rozhodnutia súdov, kde o identickej „Dohode o poskytnutí služby“ prijali súdy rovnaký záver, že ide o neprijateľnú a neplatnú podmienku zmluvy.

14. K vyjadreniu žalobkyne žalovaný nepodal svoje vyjadrenie.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovaného spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil.

18. Odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné. V obdobných veciach bolo judikovaných veľa rozhodnutí súdmi Slovenskej republiky. Žalovaný voči rozsudku argumentuje svojimi úvahami, na ktoré rozsudok súdu prvej inštancie dáva dostatočnú odpoveď. Spochybňuje všeobecne všetky závery súdu, hoci na ne v množstve rozhodnutí súdov dostal opakovanú odpoveď.

19. Ak žalovaný so žalobkyňou mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva v písomnej forme a ktorá by obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. Z. o spotrebiteľských úveroch, súdu predložená nebola. Súhlas žalobkyne s revolvingovým úverom vyjadrený podpisom dňa 11.11.2013 na Žiadosti/Zmluve je len jednostranný úkon, ktorý nie je písomnou zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru (ide o návrh na uzavretie zmluvy). Žalobkyňa okrem žiadosti s konkrétnym obsahom (vyplnený bod 5. formulára Žiadosť/Zmluva) nemohla akceptovať a podpísať aj bod 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere, pretože v čase, keď žalobkyňa Žiadosť/Zmluvu podpisovala, táto časť formulára nebola vôbec vyplnená. Žalovaný ju vyplnil až následne bez účasti žalobkyne na svojom pracovisku v Bratislave a žalobkyňa sa Žiadosť/Zmluva vrátila doplnená v bode 6. a podpísaná veriteľom s neskorším dátumom podpisu. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, čo bol formulár návrhu zmluvy jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body okrem bodu 6. predmetnej žiadosti, kde je výslovne uvedené „nevypĺňajte“. Aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 12.11.2013 predstavuje iba jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi. V danom prípade neexistujú dva platné vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle zmluvných strán (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

20. Postup okresného súdu bol správny, keď na daný prípad aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka riadiac sa ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia tohto zákona, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, ako správne uviedol aj žalobca v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Potom uvedené platí aj pri posudzovaní ne/primeranosti odplaty za poskytnutý úver a nemožno mať za správny názor žalovaného, že rozhodnutie súdu z hľadiska posúdenia dojednania o odplate je v rozpore s ust. § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka.

21. Ani pri aplikácii ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní osobitosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti“, keď v danom prípade okresný súd vychádzal z „ročnej úrokovej sadzby úveru (%) 70,01“, takto jednoznačne a výslovne uvádzaného údaja žalovaným priamo v Žiadosti/Zmluve (časť 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur (vyplňte), a časť 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur (nevypĺňajte)), nemožno pochybovať o správnosti záveru okresného súdu, že ide o neprimeraný až úžernický úrok, ktorý podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednania a určenú s

prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným na finančnom trhu pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

22. Okresný súd správne vyhodnotil nedostatky Zmluvy, že chýba písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. uvedenie podstatných náležitostí do zmluvy osobitne podpísané zmluvnými stranami, a v dôsledku toho žalobkyni vzniká právo na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému zaplatila nad sumu žalovaným poskytnutých peňažných prostriedkov.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).